

„Nenič si své chytré tělo“ Marta Staníková

Ve středu 5. listopadu tohoto roku se konala v zasedací místnosti SVK v Hradci Králové pod vedením Bobiny Blažkové praktická dílna „Nenič si své chytré tělo“. Tato dílna byla pokračováním dílny „Učíme děti učit se“, kterou nám přiblížila Eva Komínová v 3. čísle letošního ročníku zpravodaje U nás.

Lektorku, Bobinu Blažkovou, nemusím dlouze představovat. Je dlouholetou knihovnicí s nemalou slabostí právě pro „děckaře“. Její dílničky jsou kořením nejen pro nás knihovníky, ale naším prostřednictvím i pro naše nedospělé čtenáře.

Zkusím vás tedy provést šesti hodinami strávenými v této zasedačce, ale ruku na srdce, Bobinu je lepší vidět na vlastní oči a slyšet na vlastní uši. Nu, posuďte sami.

Popis jedné tvůrčí dílny

Na začátku dílny si každá z nás zaznamenává na pomyslné stupnici barometru svoji momentální náladu. Bolí mě hlava, takže zatím žádná sláva. Dělán si křížek někde na nižších stupních svého pocitového ukazatele.

Začínáme. Bobina nám rozdává úryvky z knihy od Daniela Heviera „Říše Agord“. Seznamujeme se s hrdinkou Lucií, která vnímá svět šedě, nezajímavě, nudně... Jedním slovem – je nespokojená. A už se ozývá Bobina: „Utvořte si dvojice a řekněte, s čím vy jste sami u sebe nespokojení“. V následující diskuzi jsme všichni zjistili, že těch pět řádků textu je hodných dlouhé debaty. Postava, váha, nedostatek času, děti..., našlo by se toho jistě i více.

Následuje další úryvek z této knihy, který si všichni pečlivě pročítáme. Nyní je naším úkolem vypsát z přečteného jedinou větu, která nás nejvíce osloví. Vybírám si větu: „To naše vůně se svobodně pohybuje, navštěvuje vzdálená místa a pokaždé se k nám vrátí.“ Bobina se ptá: „Proč si Marta vybrala právě tuto větu?“ Opět následuje diskuze. Musím přiznat, že jsem až zaskočena tím, jak mě jedna z kolegyně trefně „přečetla“.

Po krátké přestávce nám lektorka přečte ukázkou z knihy Brigitte Blobelové „Ty máš ale odvalu!“ Jedná se o příběh chlapce Nika, který se rozhodne pro podvod, aby zabránil špatné známce z matematiky, vnikne do kabinetu, odkud oknem zahlédne šikanování své kamarádky Julky staršími spolužáky. Zde Bobina své předčítání končí. Na nás je, abychom domysleli, jaký děj úryvku předcházela a jak bude příběh pokračovat. Jsme rozděleni na dvě skupiny. Stávají se z nás obhájci a soudci chlapcova jednání. Rozpoutává se mezi námi slovní boj. Musíme dojít k nějakému závěru, ke kompromisu, se kterým budou souhlasit obě strany. Nic lehkého, ale podařilo se. Niko dostává dvojku z chování a test si napíše znova, může si tedy opravit známku regulérně.

Nyní je na řadě závěrečná relaxace. Jak jinak, než pomocí příběhu, který nám Bobina něžným hlasem předčítá z knihy Else Müllerové „Příběhy z měsíční houpačky“. Je mi fajn. Ručička barometru se vyhoupla o nějaký ten stupínek výš. Dílna končí. Jsem spokojená a rozhodnutá nyní si již neničit své chytré tělo a poznatky z této dílny uplatnit ve své knihovně.

Tématem této dílny bylo využití příběhu v oblasti prevence negativních jevů (drogy, šikana, apod.).

Příběhy provázejí lidstvo již od dávných dob, jde ale o to, jak s nimi naložit. Vhodný příběh nám poslouží jako zrcadlo, v němž se odráží právě ten náš problém. Tím získáme od problému určitý odstup, ukazuje nám možnost řešení konfliktní situace. A v neposlední řadě podněcuje fantazii, které není nikdy dost.

Ráda bych poděkovala lektorce Bobině Blažkové za přípravu a realizaci dílen, které pořádá pro knihovníky dětských oddělení, a z celého srdce jí (i nám) přeji mnoho dobrých nápadů do příštího roku.

© 2000-2004 Studijní a vědecká knihovna v Hradci Králové · pujcovna@svkhk.cz · knihovna@svkhk.cz
· <http://www.svkhk.cz>